

- Ο προσφεύγων διατείνεται συναφώς ότι υφίσταται παράβαση των άρθρων 4 και 13 ΣΕΕ, βάσει των οποίων το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο οφείλει, όπως και τα λοιπά θεσμικά όργανα, να παρέχει πάντα προστασία σε περιπτώσεις κατά τις οποίες προκλήθηκε δικαιολογημένη εμπιστοσύνη πολίτη, στο πλαίσιο της κοινοτικής έννομης τάξης, λόγω της συμπεριφοράς καθενός από τα υποκείμενα που συνθέτουν την έννομη αυτή τάξη.
- Προβάλλει επίσης παραβίαση των αρχών της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της καλής πίστης, δηλαδή γενικών και θεμελιωδών αρχών του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αναγνωρισμένων και κατοχυρωμένων από τη νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι οποίες πρέπει να τηρούνται πάντα σε περίπτωση κατά την οποία ζητείται η επιστροφή ποσών που καταβλήθηκαν σε καλόπιστο πρόσωπο.
- Τέλος, ο προσφεύγων προβάλλει παράβαση του άρθρου 1 του Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, περί προστασίας της ιδιοκτησίας, στο οποίο παραπέμπει το άρθρο 6 ΣΕΕ και το οποίο έχει την αυτή νομική ισχύ με τη Συνθήκη, καθόσον η διάταξη αυτή επιβάλλει την προστασία της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης ατόμου ως προς το ότι έχει ενοχική αξίωση και δικαίωμα να εισπράξει νομίμως το ποσό της αξιώσεως αυτής.

Προσφυγή της 15ης Ιανουαρίου 2015 — Ιταλία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-17/15)

(2015/C 081/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: P. Gentili, avvocato dello Stato, G. Palmieri)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να ακυρώσει την προκήρυξη γενικού διαγωνισμού EPSO/AD/294/14 — Διοικητικοί υπάλληλοι (AD 6) στον τομέα της προστασίας των δεδομένων.
- Να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει επτά λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από παράβαση των άρθρων 263, 264, 266 ΣΛΕΕ.
 - Η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη το δεδικασμένο που προκύπτει από την απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-566/10 P, με την οποία κριθήκαν παράνομες οι προκηρύξεις που προβλέπουν ότι οι υποψήφιοι των γενικών διαγωνισμών της Ένωσης μπορούν να ορίσουν ως δεύτερη γλώσσα μόνο τα αγγλικά, τα γαλλικά ή τα γερμανικά.
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παράβαση των άρθρων 342 ΣΛΕΕ, 1 και 6 του κανονισμού 1/58.
 - Η προσφεύγουσα υποστηρίζει συναφώς ότι η Επιτροπή, περιορίζοντας σε τρεις γλώσσες τις γλώσσες που οι διαγωνιζόμενοι των γενικών διαγωνισμών της Ένωσης μπορούν να επιλέξουν ως δεύτερη γλώσσα, καθιέρωσε στην πράξη νέο κανονισμό για το γλωσσικό καθεστώς των οργάνων, σφετεριζόμενη την αποκλειστική αρμοδιότητα του Συμβουλίου στον τομέα αυτό.
3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από παράβαση των άρθρων 12 ΕΚ (νυν 18 ΣΛΕΕ), 22 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ένωσης, 6, παράγραφος 3, ΣΕΕ, 1, παράγραφος 2, και 3 του παραρτήματος III του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης των υπαλλήλων (ΚΥΚ), 1 και 6 του κανονισμού 1/58 και 1δ, παράγραφοι 1 και 6, 27, παράγραφος 2, 28, στοιχείο στ', του ΚΥΚ.
 - Κατά την προσφεύγουσα, ο γλωσσικός περιορισμός που επέβαλε η Επιτροπή εισάγει δυσμενείς διακρίσεις, διότι οι προαναφερθείσες διατάξεις αφενός απαγορεύουν την επιβολή γλωσσικών περιορισμών στους Ευρωπαίους πολίτες και στους ίδιους τους υπαλλήλους των οργάνων, εφόσον οι περιορισμοί αυτοί δεν προβλέπονται κατά τρόπο γενικό και αντικειμενικό από τους εσωτερικούς κανονισμούς των οργάνων που αναφέρονται στο άρθρο 6 του κανονισμού 1/58 και οι οποίοι έως σήμερα δεν έχουν εκδοθεί, και αφετέρου απαγορεύουν την επιβολή τέτοιων περιορισμών, αν δεν υπάρχει ειδικό και αιτιολογημένο συμφέρον της υπηρεσίας.

4. Ο τέταρτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 6, παράγραφος 3, ΣΕΕ, στο μέτρο που το άρθρο αυτό ανάγει την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης σε θεμελιώδες δικαίωμα που απορρέει από τις κοινές συνταγματικές παραδόσεις των κρατών μελών.
- Η προσφεύγουσα υποστηρίζει συναφώς ότι η Επιτροπή προσέβαλε την εμπιστοσύνη των πολιτών σχετικά με τη δυνατότητα να επιλέγουν ως δεύτερη γλώσσα οποιαδήποτε από τις γλώσσες της Ένωσης, όπως ήταν ανέκαθεν δυνατό έως το 2007 και όπως το επανεπιβεβαίωσε το Δικαστήριο με την απόφασή του στην υπόθεση C-566/10 P.
5. Ο πέμπτος λόγος αντλείται από κατάχρηση εξουσίας και παράβαση των ουσιωδών κανόνων που είναι συμφυείς με τη φύση και τον σκοπό των προκηρύξεων διαγωνισμών, ειδικότερα των άρθρων 1δ, παράγραφοι 1 και 6, 27, παράγραφος 2, 34, παράγραφος 3, και 45, παράγραφος 1, του ΚΥΚ, καθώς και από παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.
- Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή, περιορίζοντας εκ των προτέρων και γενικώς σε τρεις τις γλώσσες που είναι επιλέξιμες ως δεύτερη γλώσσα, στην πραγματικότητα προέβη σε προκαταρκτικό έλεγχο των γλωσσικών ικανοτήτων των υποψηφίων, και συγκεκριμένα κατά το στάδιο της προκήρυξης και των όρων συμμετοχής, ενώ ο έλεγχος αυτός έπρεπε να διενεργηθεί κατά το στάδιο των δοκιμασιών του διαγωνισμού. Με τον τρόπο αυτό, δίδεται το προβάδισμα στις γλωσσικές γνώσεις έναντι των επαγγελματικών γνώσεων.
6. Ο έκτος λόγος αντλείται από παράβαση των άρθρων 18 και 24, παράγραφος 4, ΣΛΕΕ, 22 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, 2 του κανονισμού 1/58 και 1δ, παράγραφοι 1 και 6, του ΚΥΚ.
- Η προσφεύγουσα υποστηρίζει συναφώς ότι η Επιτροπή, προβλέποντας ότι οι αιτήσεις συμμετοχής πρέπει υποχρεωτικώς να αποσταλούν στην αγγλική, γαλλική ή γερμανική γλώσσα και ότι η Ερσο θα αποστέλλει στους υποψηφίους στην ίδια γλώσσα τις ανακοινώσεις σχετικά με την πορεία του διαγωνισμού, προσέβαλε το δικαίωμα των Ευρωπαίων πολιτών να επικοινωνούν στη δική τους γλώσσα με τα όργανα και εισήγαγε μια περαιτέρω διάκριση εις βάρος όσων δεν έχουν γνώση σε βάθος των τριών αυτών γλωσσών.
7. Ο έβδομος λόγος αντλείται από παράβαση των άρθρων 1 και 6 του κανονισμού 1/58, 1δ, παράγραφοι 1 και 6, και 28, στοιχείο στ', του ΚΥΚ, 1, παράγραφος 1, στοιχείο στ', του παραρτήματος ΙΙΙ του ΚΥΚ, και 296, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ (έλλειψη αιτιολογίας), καθώς και από παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας και από παραμόρφωση των πραγματικών περιστάσεων.
- Η προσφεύγουσα υποστηρίζει συναφώς ότι η Επιτροπή αιτιολόγησε τον περιορισμό σε τρεις γλώσσες επικαλούμενη την ανάγκη να είναι οι νεοπροσλαμβανόμενοι αμέσως σε θέση να επικοινωνούν στο εσωτερικό των οργάνων. Η αιτιολογία αυτή συνιστά παραμόρφωση των πραγματικών περιστάσεων, διότι δεν προκύπτει ότι οι τρεις επίμαχες γλώσσες είναι οι πλέον χρησιμοποιούμενες για την επικοινωνία μεταξύ διαφόρων γλωσσικών ομάδων εντός των οργάνων, είναι δε δυσανάλογη προς τον περιορισμό ενός θεμελιώδους δικαιώματος, όπως είναι το δικαίωμα να μην υφίσταται κανείς γλωσσικές διακρίσεις, εφόσον υφίστανται λιγότερο περιοριστικά συστήματα για να διασφαλιστεί η ταχεία επικοινωνία στο εσωτερικό του νόμου δεσμικών οργάνων.

Προσφυγή της 21ης Ιανουαρίου 2015 — International Management Group κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-29/15)

(2015/C 081/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: International Management Group (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: M. Burgstaller και C. Farrell, Solicitors, και E. Wright, Barrister)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει το τροποποιημένο παράρτημα της εκτελεστικής αποφάσεως της Επιτροπής της 7ης Νοεμβρίου 2013 σχετικά με το ετήσιο πρόγραμμα δράσης για τη Μιανμάρ/Βιρμανία που πρόκειται να χρηματοδοτηθεί από τον γενικό προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ο οποίος ψηφίστηκε στις 16 Δεκεμβρίου 2014· και
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.